

РЕШЕНИЕ

№ 5466

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6409** по описа за **2020** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция(АДФИ) срещу решение №71962 от 13.04.2020 г. по НАХД№ 20766/2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НП), 105 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 11-01-168 от 22.08.2018 г., издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл.254 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) на К. Г. К., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1564,19 лв. за нарушение на чл.112, ал.1, т.2, вр. чл.67, ал.6, чл.64, ал1, т.1, т.3 и т.6 и чл.58, ал.1, т.1 и т.2 ЗОП.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че обжалваното НП е редовно от формална страна, издадено при съобразяване на реквизитите по чл.57, ал.1 ЗАНН, както и правилно и законосъобразно от материална страна. След подробно изложение на фактическите обстоятелства от констатираното нарушение, касаторът поддържа, че последното е описано пълно, конкретно, ясно и безпротиворечиво в НП, обосновано с достатъчно на брой доказателства, по начин, който не затруднява правото на защита на

нарушителя да разбере вмененото му нарушение и да организира защитата си срещу него. Поддържа, че в АУАН и в НП е посочена датата на извършване на нарушението. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, представлява се от юрк.Т., която поддържа изложеното в касационната жалба. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалният си представител адв.Б., оспорва жалбата. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразява становище за основателност на касационната жалба и потвърждаване на НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение №71962 от 13.04.2020 г. по НАХД№ 20766/2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НП), 105 състав е отменено № 11-01-168 от 22.08.2018 г., издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл.254 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) на К. Г. К., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1564,19 лв. за нарушение на чл.112, ал.1, т.2, вр. чл.67, ал.6, чл.64, ал1, т.1, т.3 и т.6 и чл.58, ал.1, т.1 и т.2 ЗОП.

За да постанови решението си, СРС е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица, в кръга на правомощията им, като коректно и ясно описаното в АУАН и НП нарушение е извършено от К. Г. К. и се установява от приобщените писмени доказателства. Независимо от изложеното съдът е намерил допуснато съществено процесуално нарушение в производството пред АНО, обуславящо отмяната на НП, поради непосочване, както в АУАН, така и в НП, на датата на извършване на нарушението съобразно чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Датата на нарушението можела да се изведе от писмените доказателства от административната преписка, но подобна дейност надхвърляла правомощията на съда и била недопустима.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 105 състав е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл.42, т.3 ЗАНН е императивна и вменява на актосъставителя задължение за посочване на точната дата и място на извършване на нарушението. Същото е от значение за проверката по спазване на давностните срокове по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Санционен акт, който не съдържа указания досежно датата и мястото на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и на страните да формират категорични изводи относно фактическата и правна страна на нарушението и ограничава правото на защита на

наказаното лице. Липсата на минимално изискуемите реквизити на акта по чл.42, т.1-4 ЗАНН, която не позволява на наказващия орган или на нарушителя да формират еднозначни изводи от фактическа и правна страна е съществено процесуално нарушение. Сред възможните процесуални нарушения при издаване на НП, които се явяват основание за отмяната му, могат да се посочат липсата на който и да било от минимално изискуемите реквизити по чл.57, ал.1, т.1-7 ЗАНН, което не позволява на страните и на контролната съдебна инстанция да установят по категоричен и несъмнен начин волята на наказващият орган.

Безспорно се установява от съдържанието на АУАН и НП, че в тях липсва изрично посочена дата на извършване на нарушението. Посочена е датата на сключване на процесния договор, но липсва произнасяне на актосъставителя и на АНО относно датата на извършване на нарушението съобразно чл.42, т.3 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Правилно е становището на въззивния съд, че макар и определяема на база събраните по преписката писмени доказателства, датата на извършване на нарушението следва да бъде посочена изрично като такава в АУАН и НП. Недопустимо е нейното извеждане по тълкувателен път, тъй като то ограничава, както правото на защита на уличеното лице, така и възможността на съдебен контрол за законосъобразност по спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН.

Като е достигнал до идентични правни изводи решаващият съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона и без да са допуснати визираните в жалбата касационни оплаквания.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение №71962 от 13.04.2020 г. по НАХД № 20766/2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НП), 105 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.